

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A z/s w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego 1570,24 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od 1500,33 zł od 10 listopada 2021r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 69,91 zł od 10 listopada 2021 r. oraz kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzoną wierzytelność powódka nabyła na podstawie umowy cesji zawartej 17 września 2021 r. z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Pozwany zawarł 13 lutego 2021r. z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę pożyczki nr (...). Umowa została zwarta w formie elektronicznej na kwotę 1300 zł na warunkach określonych w umowie. Pozwany przed zawarciem umowy pożyczki oraz jej udzieleniem zobowiązany był do zarejestrowania się na stronie internetowej pożyczkodawcy i utworzenia konta klienta, podając przy tym prawdziwe dane w celu zweryfikowania ich poprawności przez pożyczkodawcę. Pożyczkobiorca po dokonanej rejestracji, posiadając aktywne konto klienta złożył wniosek o pożyczkę i oświadczył, że zapoznał się z ramowa umową pożyczki zamieszczoną na stronie internetowej. Pożyczkodawca zweryfikował rachunek bankowy pozwanego za pośrednictwem usługi (...). Pozwany zaakceptował warunki umowy pożyczki, a środki pieniężne w zawnioskowanej kwocie pożyczkodawca przełał na indywidualny rachunek bankowy pozwanego niezwłocznie po zawarciu umowy pożyczki. Pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty wszelkich należności wynikających z umowy w dniu 15 marca 2021r. na rachunek pożyczkodawcy. Pozwany nie dokonał zwrotu pożyczki w ustalonym terminie, co spowodowało podjęcie działań windykacyjnych, które okazały się bezskuteczne. Na dochodzoną pozewem kwotę 1570,24 zł składały się 1300,00 zł suma niespłaconego kapitału pożyczki, 200,33 zł z tytułu prowizji od udzielonej pożyczki, 7,67 zł suma odsetek umownych i 62,24 zł odsetki ustawowe za opóźnienie.

Pozwany P. K. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości, zarzucając stronie powodowej brak legitymacji procesowej czynnej, nieudowodnienie roszczenia co do zasady i wysokości, a także stosowanie w treści umowy klauzul niedozwolonych. Pozwany zakwestionował moc dowodową przedłożonych dokumentów, zarzucając ich niewłaściwe uwierzytelnienie. Pozwany zaprzeczył, że wnioskował o udzielenie pożyczki pieniężnej na warunkach wskazanych w wydruku dołączonym do pozwu, a także, aby numer telefonu, adres mailowy, a także wskazany w procesie weryfikacji numer rachunku bankowego należały do niego. Ponadto pozwany zarzucił, że opłata rejestracyjna dokonana została 27 lipca 2020r., a więc 8 miesięcy wcześniej niż data zwarcia umowy pożyczki, która miała być zawarta 13 lutego 2021r.

Sąd ustaliła następujący stan faktyczny:

Pozwany P. K. 13 lutego 2021 r. zawarł z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę pożyczki nr (...) na kwotę 1300,00 zł. Zgodnie z umową kwota pożyczki wynosiła 1300,00 zł, jednocześnie pozwany zobowiązał się zapłacić 200,33 zł tytułem prowizji oraz 7,67 zł tytułem odsetek, całkowity koszt pożyczki wynosił 208,00 zł, całkowita kwota do spłaty 1508,00 zł. Termin spłaty ustalono na 15 marca 2021r., (...) 508,47 %, okres kredytowania 30 dni.

Zgodnie z §6 ramowej umowy pożyczki warunkiem złożenia wniosku o zawarcie umowy pożyczki i zawarcia umowy pożyczki jest dokonanie przez pożyczkobiorcę rejestracji na stronie internetowej oraz utworzenie konta klienta, które jest aktywne w momencie składania wniosku o zawarcie umowy pożyczki. W celu potwierdzenia rachunku bankowego do wypłaty pożyczki, pożyczkobiorca zobowiązany jest dokonać przelewu weryfikacyjnego na rachunek bankowy pożyczkodawcy, wpisując w tytule przelewu tekst zgodny z komunikatem otrzymanym drogą elektroniczną po poprawnym wypełnieniu formularza internetowego. Pożyczkobiorca ma możliwość dokonania weryfikacji rachunku bankowego za pośrednictwem usługi (...). Umowa pożyczki wchodzi w życie w momencie, w którym pożyczkodawca podejmie decyzję o udzieleniu pożyczki i poinformuje o tym pożyczkobiorcę w sposób i w trybie określonym w ramowej umowie pożyczki.

Pozwany P. K. 27 lipca 2020r. przeprowadził procedurę weryfikacji jego rachunku bankowego za pośrednictwem usługi (...). Rachunek nadawcy P. K. to rachunek w (...) Banku S.A. nr (...).

(...) S.A. w dniu 13 lutego 2021r. przekazał na rachunek pozwanego w (...) Banku S.A. kwotę 1300 zł tytułem pożyczki nr (...) z 13 lutego 2021r.

Strona powodowa (...) S.A z/s w W. zawarła 17 września 2021 r. umowę przelewu pakietu wierzytelności z pożyczkodawcą (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. Zgodnie z załącznikiem nr 1 do umowy przelewu z 17 września 2021r. strona powodowa nabyła wierzytelność wobec pozwanego P. K. w wysokości 1543,90 zł.

Strona powodowa pismami z 23 września 2021r. zawiadomiła pozwanego o przelewie wierzytelności oraz wezwała go do zapłaty zadłużenia w wysokości 1547,12 zł w terminie do 3 października 2021r.

Dowód:

- ramowa umowa pożyczki k. 21 – 31;
- potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki k. 32;
- potwierdzenie wykonania operacji – wypłata pożyczki k. 35;
- potwierdzenie wykonania operacji – opłata weryfikacyjna k. 34;
- umowa przelewu wierzytelności z 17.09.2021r. wraz z potwierdzeniem uiszczenia ceny k. 15 – 17, k. 33;
- załącznik nr 1 do umowy przelewu – wykaz wierzytelności k. 18;
- zawiadomienie o cesji k. 37;
- wezwanie do zapłaty k. 36.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Strona powodowa dochodziła roszczeń wynikających z umowy pożyczki zawartej przez pozwanego P. K. z poprzednikiem prawnym powoda (...) Sp. z o.o. z/s w W.. Okoliczności faktyczne, w tym treść i warunki umowy pożyczki zostały wykazane przez stronę powodową przedłożonymi dokumentami, w tym umową pożyczki potwierdzającą warunki jej udzielenia. Pozwany choć kwestionował zasadność roszczenia, nie zaoferował żadnych dowodów, na poparcie swoich twierdzeń, nie stawiał się też na rozprawie pomimo, że został wezwany do osobistego stawiennictwa. Tymczasem strona powodowa wykazała, że pozwany zawarł umowę pożyczki, w szczególności pozwany 27 lipca 2020r. przeprowadził rejestrację konta klienta na stronie internetowej pożyczkodawcy, dokonując weryfikacji swojego rachunku bankowego. Pożyczkodawca 13 lutego 2021r. przelał na wcześniej zweryfikowany rachunek bankowy pozwanego kwotę 1300 zł tytułem umowy pożyczki z 13 lutego 2021r.

Zarzuty pozwanego, że nie składał on wniosku o pożyczkę, że zaprzecza on, aby wskazane przez stronę powodową dane osobowe i kontaktowe wskazane w umowie pożyczki należały do niego były gołosłowne, zwłaszcza że zarówno w umowie pożyczki, jaki i w załączniku do umowy przelewu wskazany jest prawidłowy numer PESEL pozwanego, również korespondencja przez pożyczkodawcę oraz stronę powodową była kierowana na aktualny adres zamieszkania pozwanego. Pozwany jednocześnie nie wskazał, aby doszło do naruszenia jego danych osobowych, czy też bezprawnego posłużenia się jego danymi osobowymi przez inną osobę. Sąd w celu wyjaśnienia zarzutów podniesionych przez pozwanego zamierzał przeprowadzić dowód z przesłuchania stron z ograniczeniem go do przesłuchania pozwanego, lecz mimo wezwania do osobistego stawiennictwa, pozwany bez usprawiedliwienia nie stawiał się na rozprawie. W tych okolicznościach brak było podstaw, aby uznać za skuteczne zarzuty podniesione przez pozwanego w odpowiedzi na pozew co do okoliczności zawarcia umowy pożyczki. Strona powodowa wykazała przy tym, że umowa pożyczki została zawarta w formie elektronicznej, a kwota pożyczki zgodnie z umową została przekazana na zweryfikowany

wcześniej rachunek bankowy pozwanego. Okoliczność, że weryfikacja rachunku bankowego pozwanego miała miejsce kilka miesięcy wcześniej nie ma istotnego znaczenia. Strona powodowa wykazała bowiem, że pożyczkodawca w dniu zawarcia umowy pożyczki wypłacił kwotę pożyczki na rachunek pozwanego. Strona powodowa jednocześnie wyjaśniła, że pozwany posiadał aktywne konto klienta u pożyczkodawcy i weryfikacja rachunku bankowego pozwanego dokonana została wcześniej w związku z inną umową pożyczki, a dane te nie uległy zmianie.

Zgodnie z umową pozwany zobowiązał się do spłaty pożyczki wraz z prowizją oraz odsetkami umownymi, przy czym koszty tej pożyczki mieściły się w maksymalnych ustawowych granicach wyznaczonych przez art. 36 a ustawy z 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U.2018, poz. 993 j.t., ze zm.) pozaodsetkowymi kosztami i odsetkami umownymi. Skoro pozwany zawarł umowę pożyczki, zobowiązując się do jej spłaty w terminie 30 dni od dnia zawarcia tj. do 15 marca 2021r., to wobec braku spłaty zadłużenia w terminie pożyczkodawca miał uprawnienie do naliczania odsetek umownych za opóźnienie oraz do dochodzenia roszczenia wobec pozwanego. Pozwany nie wykazał przy tym, że spłacił zadłużenie z tytułu umowy pożyczki z 13 lutego 2021 r., nie udowodnił też, że nie otrzymał kwoty pożyczki, czy też że rachunek bankowy, na który przekazano kwotę pożyczki nie należał do pozwanego.

Tymczasem strona powodowa dołączonymi do akt dokumentami, wbrew zarzutom pozwanego udowodniła, że nabyła w drodze umowy cesji wierzytelność wobec pozwanego, a także że pozwany zawarł z poprzednikiem prawnym powoda umowę pożyczki kwoty 1300 zł.

W związku z powyższym powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

O kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c, zasądzając od pozwanego na rzecz strony powodowej w całości koszty postępowania w łącznej kwocie 1117 zł, w tym 200 zł opłata sądowa od pozwu, 900 zł wynagrodzenie pełnomocnika oraz 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa.